

Janusz Ostrowski^{1,2}, Bolesław Rutkowski^{2, 3}¹Zakład Historii Medycyny, Centrum Medyczne Kształcenia Podyplomowego, Warszawa²Sekcja Historyczna Polskiego Towarzystwa Nefrologicznego³Katedra i Klinika Nefrologii, Transplantologii i Chorób Wewnętrznych, Gdański Uniwersytet Medyczny

Poczet Członków Honorowych Polskiego Towarzystwa Nefrologicznego. Część XXXIII — Profesor Joel D. Kopple

Honorary Members of the Polish Society of Nephrology. Part XXXIII — Professor Joel D. Kopple

Artykuł jest tłumaczeniem pracy:

Ostrowski J., Bolesław B. Honorary Members of the Polish Society of Nephrology. Part XXXIII — Professor Joel D. Kopple. Renal Disease and Transplantation Forum 2021; 1. DOI: 10.5603/RDTF.2021.0007.

Należy cytować wersję pierwotną

Abstract

We are pleased to present the 33rd issue in the series on the honorary members of the Polish Society of Nephrology regularly and from the very beginning published in „Forum Nefrologiczne”. In the previous article that closed 2020 we depicted the outstanding Polish biochemist, the creator of the Gdańsk school of clinical biochemistry, the internationally renowned Professor Stefan Angielski. For years, he cooperated with the Gdańsk centre of nephrology and also with

numerous European and American cutting-edge institutions in the field. This time, we take the opportunity to present the American medical doctor and researcher, Professor Joel Kopple. He is a widely recognised expert and authority in nephrology and public health. His scientific interest mostly nests in nutrition in renal insufficiency, conservative treatment and dialysis treatment both in its haemo- and peritoneal variation.

Forum Nefrol Edu 2021, vol 1, no 1, 51–55**Key words: Polish Society of Nephrology, honorary members, history of nephrology**

Autorzy niniejszego opracowania rozpoczynają kolejny, już dziewiąty, rok publikowania na łamach „Forum Nefrologicznego” serii prac zatytułowanej Poczet Członków Honorowych Polskiego Towarzystwa Nefrologicznego (PTN). Niniejsza praca stanowi już 33. część cyklu, jest to zatem już niemal połowa opisów postaci, którym to zaszczytne wyróżnienie zostało nadane. W ostatnim numerze „Forum Nefrologicznego” z ubiegłego roku głównym bohaterem był Profesor Stefan Angielski, mający niebywałe osiągnięcia naukowe, organizacyjne i dydaktyczne, doceniane przez środowisko nefrologiczne na całym świecie, chociaż

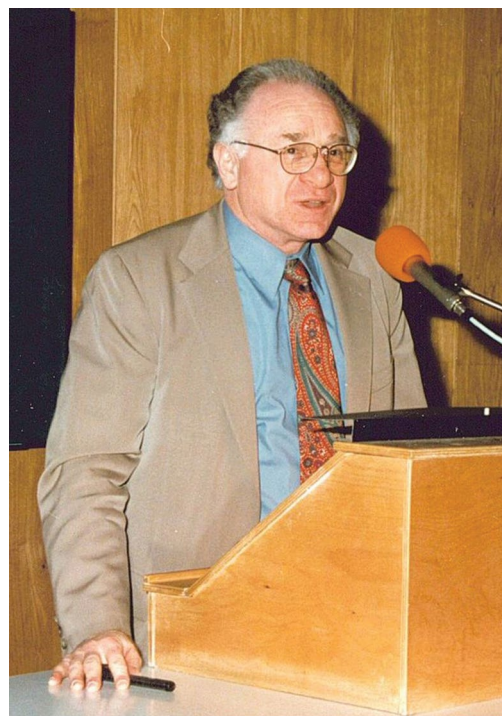
reprezentuje dziedzinę nauk podstawowych w nefrologii — biochemię kliniczną. Bohaterem obecnej części jest Profesor Joel D. Kopple, będący wybitnym przedstawicielem światowej nefrologii klinicznej, zajmujący się głównie zagadnieniami zaburzeń odżywiania i metabolizmu białek w niewydolności nerek. Jest także profesorem zdrowia publicznego i na tym polu także ma znaczące osiągnięcia [1].

Joel D. Kopple urodził się 26 marca 1938 roku w Chicago w Stanach Zjednoczonych w rodzinie Evelyn i Louisa Abrahama Kopple, jako trzecie dziecko z siedmiorga. Ojciec Joela Kopple’a był lekarzem rodzinnym,

Adres do korespondencji:dr hab. n. med. Janusz Ostrowski,
prof. CMKPCentrum Medyczne
Kształcenia Podyplomowego
Zakład Historii Medycyny
ul. Kleczewska 61/63, 01–826 Warszawa
tel.: 22 560 11 53
e-mail: janusz.ostrowski@cmkp.edu.pl

Rycina 1. Profesor Joel D. Kopple (dzięki uprzejmości prof. J. Kopple'a)

Rycina 2. Profesor Joel D. Kopple (ze zbiorów inż. Katariny Derzsiovej)

▶▶W 1978 roku został profesorem medycyny i zdrowia publicznego, a w 1982 roku objął stanowisko szefa *Division of Nephrology and Hypertension* w Harbor-UCLA Medical Center◀◀

matka zajmowała się prowadzeniem domu. Już jako młodzieniec prezentował ducha woltaryzmu, który towarzyszy Profesorowi w ciągu całej drogi życiowej. Zaledwie po 3 latach uczestnictwa w programie *Boy Scouts of America* uzyskał najwyższe osiągnięcie, *Eagle Scout*, zdobywając 21 sprawności. Wśród innych jego aktywności należy wymienić zaangażowanie w działalność żydowskiej organizacji religijnej oraz zamiłowanie do filozofii. W szkole aktywnie uczestniczył w ćwiczeniach gimnastycznych. W 1958 roku rozpoczął studia medyczne na *University of Illinois* w Chicago. Na czwartym roku studiów został członkiem honorowym stowarzyszenia w dziedzinie medycyny *Alpha Omega Alpha*. Członkami tego stowarzyszenia zostało dotychczas ponad 50 laureatów Nagrody Nobla. W 1962 roku otrzymał dyplom lekarza, po czym przez 5 lat odbywał staże specjalizacyjne: w internie na *University of Illinois* i w *Department of Internal Medicine* w *Wadsworth Medical Center* oraz w nefrologii w *Division of Nephrology* w *Wadsworth Medical Center*. Profesor Kopple uzyskał specjalizację w dziedzinach chorób wewnętrznych, nefrologii, żywienia klinicznego, nadciśnienia tętniczego i zdrowia publicznego. Od czasu przeniesienia się w 1963 roku do *Medical School* na Uniwersytecie Kalifornijskim w Los Angeles (UCLA, *University of California, Los Angeles*) pełnił tam wiele ważnych funkcji i stanowisk. W 1978 roku został profesorem medycyny i zdrowia publicznego, a w 1982 roku ob-

jął stanowisko szefa *Division of Nephrology and Hypertension* w Harbor-UCLA Medical Center (ryc. 1, 2) [2, 3].

Zainteresowania badawcze Profesora skupiały się głównie na metabolizmie białek i aminokwasów w stanie zdrowia i w chorobie, zaburzeniach odżywiania i metabolicznych w ostrej i przewlekłej niewydolności nerek, metabolizmie witamin i minerałów w niewydolności nerek oraz na funkcji i znaczeniu insulinopodobnego czynnika wzrostu. Z wymienionymi stanami klinicznymi miał do czynienia jeszcze w okresie studiów i podczas staży podyplomowych. Pierwszy przypadek dotyczył chorego z niewydolnością serca w przebiegu wady zastawkowej, leczonego chirurgicznie i prezentującego kacheksję sercową, a z innym podobnym Profesor spotkał się w czasie stażu internistycznego, podczas którego stykał się z przewlekle chorymi będącymi w stanach hiperkatabolicznych. Wtedy przekonał się, że terapia zaburzeń żywieniowych powinna stanowić integralny składnik leczenia całościowego. Już w wieku 30 lat zmierzył się z poglądami trzech wielkich postaci tamtego czasu w dziedzinie leczenia przewlekłej niewydolności nerek za pomocą diety ubogobiałkowej. Byli to profesorowie Carmelo Giordano, Sergio Giovanetti i Goeffrey Berlyne, którzy preferowali spożywanie przez chorych 20 g białka na dobę.

DIETARY MANAGEMENT OF END-STAGE UREMIA *

MILTON E. RUBINI AND JOEL D. KOPPLE†

Departments of Medicine
Wadsworth Veterans Administration Center
University of California at Los Angeles
Los Angeles, Calif.

THE last 10 years have greatly altered the prognosis of the patient with end-stage uremia. It is in this period that chronic hemodialysis and renal homotransplantation have been demonstrated to offer a practical means of salvage of uremic patients otherwise facing an immediately hopeless prognosis. Unfortunately the number of patients that can be offered such treatment is still small. A third contemporary development, improved dietary management of uremia, has received less attention but offers important benefits to the large numbers of uremics that for medical or logistical reasons cannot be handled by either of the more dramatic definitive therapies. Dietary management offers a new dimension of the therapeutic approach to the complex of interrelated symptoms that we call uremia. The essence of this dietary program is to restrict protein intake while allowing adequate quantities of total calories and essential amino acids to maintain nitrogen equilibrium. Wasteful catabolism of tissue protein to toxic nitrogenous metabolites, which in some way aggravates the uremic state, is diminished. It is the purpose of this discussion to review briefly the general principles of dietary management and, especially, the application of such specialized diets in the management of uremia.

The basic tenets in any dietary regimen in uremia are to maintain at maximum the residual renal function and to keep homeostatic stresses within the ability of renal response. The severely damaged kidney cannot adjust output to wide ranges in intake.¹⁻⁴ Thus if adequate fluid is withheld, the inability to concentrate limits the conservation of

*Presented at a *Conference on Glomerulonephritis* held by the New York Heart Association at The Waldorf-Astoria, New York, N.Y., January 27, 1970.

†Veterans Administration Research and Education Associate.

This study was supported by Public Health Service Contract 44-68-953 and Training Grant TI AM 5388 from the National Institute of Arthritis and Metabolic Diseases, Bethesda, Md.

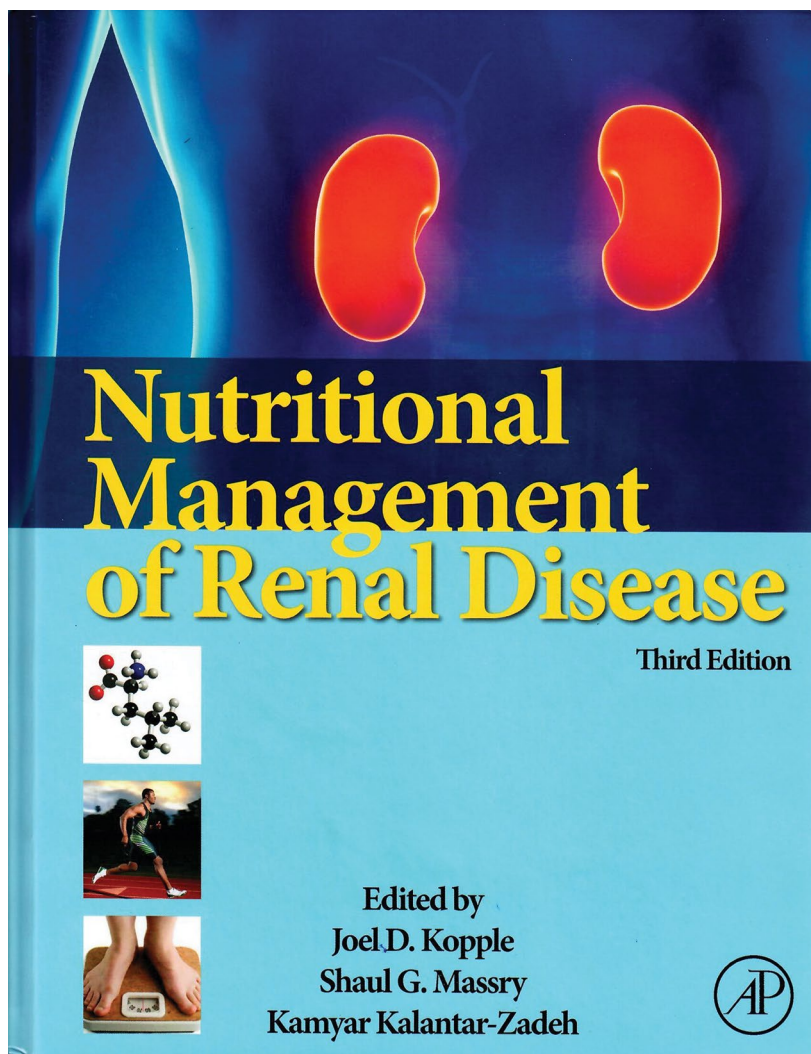
Bull. N. Y. Acad. Med.

Rycina 3. Kopia strony tytułowej artykułu *Dietary management of end-stage uremia* w „Bulletin of the New York Academy of Medicine” z 1970 roku

Wówczas Kopple, wspólnie ze swoim mentorem Miltonem Rubinim i współpracownikami, przeprowadził randomizowane i kontrolowane badanie, w którym wykazał, że dieta zawierająca 40 g białka może przynosić równie dobry skutek, jeśli chodzi o ograniczanie postępu przewlekłej niewydolności nerek, pozwala jednak uniknąć objawów niedożywienia u tych chorych [4]. Wybór zainteresowań badawczych Profesora Kopple'a nie był przypadkowy. Rok 1938, w którym urodził się Profesor,

obfitował w niezwykle wydarzenia dotyczące odżywiania i metabolizmu (patrz także ryc. 3). Warto w tym miejscu przytoczyć kilka faktów. W 1938 roku Richard Kuhn otrzymał Nagrodę Nobla w dziedzinie chemii za prace nad witaminami, Paul Kaner zsyntetyzował witaminę E, Conrad Elvehjem wyizolował kwas nikotynowy i uznał go za czynnik zapobiegający pelagrze, Hugh Butt wprowadził witaminę K do leczenia zaburzeń krzepnięcia, a Albert Snell opisał objawy niedoboru ryboflawiny. Należy

▶▶Profesor Kopple jest autorem bądź współautorem około 600 prac publikowanych w recenzowanych, renomowanych czasopiśmiech medycznych◀◀

Rycina 4. Kopia okładki książki *Nutritional management of renal diseases*

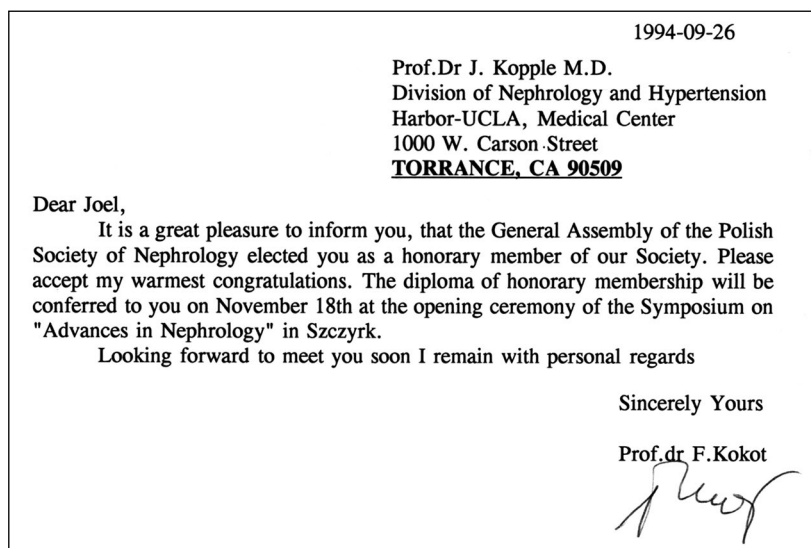
także przypomnieć wielką rolę, jaką odegrał w tej dziedzinie polski biochemik Kazimierz Funk [5].

Profesor Kopple jest autorem bądź współautorem około 600 prac publikowanych w recenzowanych, renomowanych czasopiśmiech medycznych, autorem wielu rozdziałów w książkach oraz redaktorem wielu materiałów pokongresowych. Za najbardziej znaną publikację książkową, której jest współredaktorem, należy przypuszczalnie uznać *Nutritional management of renal diseases* (ryc. 4). Profesor Andrzej Więcek oraz prof. Marcin Adamczak są autorami jednego rozdziału 4. wydania tej cennej pozycji, zatytułowanego *Carbohydrate metabolism in kidney disease and kidney failure*.

Profesor był członkiem rad naukowych wielu cenionych czasopism, takich jak: „Nephron”, „Mineral and Electrolyte Metabolism”, „American Journal of Nephrology”, „Seminars in Dialysis”, „Journal of Renal Nutrition”, „Clinical Journal of the American Society of Nephrology”, „Current Opinion in Clinical Nutrition”, słowackie „Aktuality V Nefrologii” czy polskie „Nefrologia i Dializoterapia Polska”. W wielu z nich przez lata swojej kariery zawodowej był i jest recenzentem.

Profesor Joel D. Kopple jest członkiem wielu towarzystw naukowych. Wśród nich należy wymienić *American Society of Nephrology*, *American Federation for Clinical Research*, *International Society of Nephrology*, *American Institute of Nutrition*, *American Society for Clinical Nutrition*, *American Society for Artificial Internal Organs*, *American Society for Clinical Investigation*, *American Society for Renal Biochemistry and Metabolism*, *International Society for Renal Nutrition and Metabolism*, *Association of American Physicians*, *International Federation of Kidney Foundations* (IFKF) i wiele innych. W 2003 roku zaproponował ówczesnemu prezydentowi IFKF organizowanie corocznego Światowego Dnia Nerek (WKD, *World Kidney Day*). Po 2 latach przygotowań w marcu 2006 roku rozpoczęło się organizowanie WKD na całym świecie. W Polsce organizacją takich dni zajmuje się prof. Ryszard Gellert.

Profesor Joel Kopple za swoje wybitne osiągnięcia naukowe został uhonorowany wieloma tytułami. Został wybrany m.in. *Fellow American Society for Nutrition* oraz *American Society of Nephrology*. Otrzymał również liczne nagrody, w tym Davida Hume'a od *National Kidney Foundation*, Roberta Hermana

Rycina 5. Kopia pisma Prezesa PTN, profesora Franciszka Kokota, do Profesora Joela Kopple'a, informująca o nadaniu tytułu członka honorowego (archiwum PTN)

i Elmera Venera McColluma od *American Society of Nutrition*, Beldinga Scribnera od *American Society of Nephrology*, Louisa Pasteura na Uniwersytecie Strasburskim, Sandora Koranyiego od Węgierskiego Towarzystwa Nefrologicznego, medale Thomasa Addisa od *International Society of Renal Nutrition and Metabolism* i Marcello Malpighiego na Uniwersytecie w Mesynie we Włoszech. Na Uniwersytecie w Koszycach (Słowacja), Uniwersytecie Segedyńskim (Węgry) i na Université d'Auvergne w Clermont-Ferrand (Francja) otrzymał tytuły doktora *honoris causa*. Przyznano mu także honorowe członkostwo Towarzystw Nefrologicznych: Czeskiego, Słowackiego, Włoskiego i Polskiego (ryc. 5) [6].

Profesor nie tylko otrzymywał liczne nagrody, zostały także ustanowione nagrody jego imienia (*Joel D. Kopple Award*). *National Kidney Foundation* corocznie przyznaje nagrody indywidualne za wybitny wkład w dziedzinie żywienia w chorobach nerek. *International Federation of Kidney Foundations* przyznaje je osobom lub grupom za wkład w zdrowie i dobrostan pacjentów z niewydolnością nerek lub zagrożonych tym schorzeniem.

Rycina 6. Profesor Joel D. Kopple podczas rozmowy z innym członkiem honorowym PTN, profesorem Miroslavem Mydlikiem (ze zbiorów Katariny Derzsiovej)

Udział Profesora Kopple'a w rozwoju nefrologii światowej jest olbrzymi dzięki jego własnym osiągnięciom naukowym, a także dzięki jego pomocy i inspiracjom badawczym, z którymi dzielił się z licznymi nefrologami na świecie, również z Polski (ryc. 6). Profesor Joel Kopple i jego żona Madelynn mają czworo dzieci i piętnaścioro wnucząt.

STRESZCZENIE

Niniejsza publikacja jest już 33. pozycją w serii dotyczącej członków honorowych Polskiego Towarzystwa Nefrologicznego, która od początku ukazuje się na łamach „Forum Nefrologicznego”. W ostatnim ubiegłorocznym numerze autorzy przedstawili postać wybitnego polskiego biochemika, twórcy gdańskiej szkoły biochemii klinicznej, Profesora Stefana Angielskiego, będącego rozpoznawalną postacią w międzynarodowym środowisku nefrologicznym. Przez wiele lat współpracował z gdańskim ośrodkiem nefrologicznym, a także z ośrodkami

europejskimi i w Stanach Zjednoczonych. Bohater tej części to amerykański lekarz i uczyony, Profesor Joel Kopple. Profesor Kopple jest uznanym ekspertem i autorytetem w dziedzinie nefrologii i zdrowia publicznego. Jego główne zainteresowania naukowe obejmują zagadnienia dotyczące żywienia w różnych stanach niewydolności nerek, w czasie leczenia zachowawczego, a także dializoterapii, zarówno metodą hemodializy, jak i dializy otrzewnowej.

Forum Nefrol Edu 2021, tom 1, nr 1, 51–55

Słowa kluczowe: Polskie Towarzystwo Nefrologiczne, członkowie honorowi, historia nefrologii

- Ostrowski J., Rutkowski B. Poczet Członków Honorowych Polskiego Towarzystwa Nefrologicznego. Część XXXII — Profesor Stefan Angielski. *Forum Nefrol.* 2020; 4: 238–243.
- Eknoyan G., Massry S.G. Laudatio Joel D. Kopple. *Miner. Elektrolyte. Metab.* 1998; 24: 207–210.
- Lang F. Joel D. Kopple: corresponding member of the Gesellschaft für Nephrologie. *Kidney Blood Press. Res.* 2000; 23: 146.
- Kopple J.D., Sorensen M.K., Coburn J.W. i wsp. Controlled comparison of 20 g and 40 g protein diets in the treatment of chronic uremia. *Am. J. Clin. Nutr.* 1968; 21: 553–564.
- Rubini M.E., Kopple J.D. Dietary management of end-stage uremia. *Bull. N. Y. Acad. Med.* 1970; 46: 850–868.
- Kopple J. Curriculum vitae. 2020

Piśmiennictwo

